

תת"ע 6352/12/14 - מדינת ישראל נגד יגאל הורדן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6352-12-14 מדינת ישראל נ' הורדן
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגאל הורדן

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד שחם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 14.11.14, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין נהיגה במהירות מופרזת (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 8.3.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ שמשון דנדקר, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ונספח הפעלה, שסומן ת/2. כמו כן, הוגשו בהסכמה - תעודת עובד ציבור, שסומנה ת/3, תעודת כיוול, שסומנה ת/4 וכרטיס מכשיר, שסומן ת/5.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 14.11.14, בסמוך לשעה 23:37 לערך, נהג הנאשם ברכב בנתבי הימני בכביש 2, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 21, מול המכללות, נמדד רכבו על ידי עד התביעה, תוך שימוש במכשיר ממל"ז, כאשר הוא נוסע במהירות של 117 קמ"ש, בדרך עירונית בה המהירות המותרת הנה 80 קמ"ש, על פי תמרורים המוצבים במקום.

העד סימן לנאשם לעצור רכבו, תוך שימוש באורות הניידת ובפנס ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא שמתי לב".

העד ביצע את האכיפה במכשיר הממל"ז, לאחר שזה נבדק ביום 10.11.14 ונמצא תקין, כעולה מ- ת/3 עד ת/5 ולאחר שביצע בדיקות עצמיות בתחילת המשמרת, כעולה מ-ת/2. בנוסף, גם בתום המשמרת, ביצע העד בדיקות עצמיות כנדרש, כעולה מ-ת/2.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בנתיב בשני מימין ובהגיעו לפני מקום האכיפה, לא היה מוצב כל תמרור בכיוון נסיעתו ולכן, סבר כי הוא יכול לנהוג במהירות של 90 קמ"ש ונהג במהירות זו. הנאשם עמד על כך שבכיוון נסיעתו לא הוצב כל תמרור המגביל מהירות.

עוד טען הנאשם, כי בניגוד לעדות העד, הוא לא נעצר במקום האכיפה על ידי העד, אלא נעצר בצומת גלילות, על ידי שוטר, שנסע אחריו וכרז לו לעצור במערכת הכריזה של ניידת המשטרה. לדברי הנאשם, אינו זוכר אם מדובר בעד התביעה או בשוטר אחר, אבל בכל מקרה, לאחר מכן הגיע עוד שוטר ואמר לו כי עליו להמתין לקצין משטרה שזמן למקום, לשם עריכת שימוע לנאשם.

הנאשם העיד כי אשתו נסעה עמו ברכב, אך הוא לא הביאה לעדות, כיוון שלא נאמר לו כי עליו להביאה.

ב"כ הנאשם ביקש להגיש תמונות שצולמו, לכאורה, במספר צמתים לאורך מסלולו של הנאשם, אך לאחר שהתברר כי הסנגור הוא שצילם את התמונות ומכאן, שאינו יכול להעיד לגבי נסיבות צילומן או להיחקר בחקירה נגדית בעניין זה, לא התרתי הגשתן.

בסיכומיו, טען ב"כ הנאשם, בין היתר, כי לא בוצעו בדיקות עצמיות למכשיר הממל"ז בתום המשמרת של העד, כנדרש, שכן התאריך 15.11, לא מופיע ב-ת/2.

בנוסף, טען כי לא הוכח כי מדובר בדרך עירונית, לא הוכח כי הנאשם אכן נסע בנתיב הימני ולא הובא שוטר נוסף לעדות.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי בדק את התמרורים בכיוון נסיעת הנאשם, עובר לאכיפה ומצא כי בצומת כביש 2 - קק"ל, מוצבים תמרורים כדין, כעולה מ-ת/1 וכן, בעדותו בבית המשפט, הוסיף כי יש 2 תמרורים, משני צדי הכביש. בנוגע לטענה כי לא בוצעה בדיקה עצמית בסוף המשמרת, השיב העד כי ביצע בדיקה כאמור, כפי שציין ב-ת/2 וכי אינו זוכר באיזו שעה הסתיימה המשמרת באותו יום ולכן, אינו יכול לומר אם בתום המשמרת, התאריך היה עדיין 14.11 או 15.11. העד נחקר ועמד על כך שהנאשם נסע בנתיב הימני, כפי שתיעד ב-ת/1 ו-ת/2 והכחיש טענת הסנגור, לפיה רכבו של הנאשם נעצר רק בצומת גלילות. לגרסת העד, כפי שציין ב-ת/1, רכבו של הנאשם נעצר, על ידי, במקום האכיפה. באשר לטענה כי היה עם העד שוטר נוסף, השיב העד כי אינו זוכר, אך הוסיף, כי הוא מודע לנוהל המחייב ציון כל שוטר נוסף כעד תביעה וכי אם היה עמו שוטר נוסף, היה מציין את שמו כעד תביעה ועורך מזכר בעניין.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. העד עשה עלי רושם אמין ומקצועי.

3. גרסת הנאשם, לפיה עד התביעה שגה בכל עובדה שציין בדו"ח, אינה סבירה בעיני, שכן לא מצאתי כל תימוכין לגרסת ההגנה, לפיה עד התביעה טעה בכל העובדות להלן: קיומם של תמרורים במקום, נתיב נסיעת הנאשם, מדידת רכב הנאשם, מקום עצירת רכב הנאשם וזהות השוטר שעצר את רכב הנאשם. נראה כי העד והנאשם מדברים על שני אירועים שונים לחלוטין זה מזה.

4. ההגנה לא כפרה באמינות ותקינות מכשיר הממל"ז וטענה רק כנגד אי ביצוע בדיקות עצמיות בסיום המשמרת, כפי שפורט לעיל. בסוגיה זו, העיד העד עדות אמינה ועקבית, לפיה ביצע את הבדיקה, כפי שתועדה ב-2/ת ומכאן, שאין לטעמי חשיבות לכך שהתאריך 15.11 אינו מופיע ב-2/ת ודי בכך שהעד עמד על כך שביצע בדיקה בתום משמרתו, בין אם הסתיימה ב-14.11 וביום אם הסתיימה ב-15.11 והעד, מחמת טעות, לא ציין כי משמרתו הסתיימה ב-15.11. אין הדבר מפחית בדבר בעצם ביצוע הבדיקה וממצאה, כי המכשיר היה תקין.

5. מכאן, שלא נסתרו ממצאי הבדיקה, לפיה נהג הנאשם במהירות של 117 קמ"ש ויש בכך כדי לגרוע מאמינות גרסתו של הנאשם, לפיה, נהג במהירות של 90 קמ"ש בלבד.

6. משהוכיחה המאשימה את נתוני המדידה, כאמור לעיל ולאור עדותו של עד התביעה, שהייתה כאמור אמינה ומקצועית, אני מאמצת גרסת המאשימה ודוחה גרסת ההגנה, כפי שפורטה לעיל, באשר לנסיבות המקרה.

7. יודגש, כי נוכח ההסבר שנתן ב"כ הנאשם בבקשתו בכתב לבית המשפט, מיום 9.3.15, אני זוקפת לחובת הנאשם אי העדת אשתו כעדת הגנה מטעמו, אך מאידך, דוחה ניסיונו של ב"כ הנאשם להגיש לבית המשפט ראיה נוספת, ללא כל בקשה מתאימה ומבלי שניתנה החלטת בית המשפט, לאפשר הגשת הראיה שבנדון.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, במעמד הצדדים